TOR:s yttrande

"Det skatterättsliga fastighetsbegreppet" (Ds Fi 1971:15)[1]

Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund har beretts tillfälle avge yttrande över rubricerade betänkande. I anledning härav får förbundet anföra följande.

Översyn av bestämmelserna om det skatterättsliga fastighetsbegreppet har påkallats av att ny lagstiftning om det civilrättsliga fastighetsbegreppet tillkommit under senare år. Frågan om en eventuell samordning med de år 1969 beslutade ändringarna i kommunalskattelagens regler om avskrivning av inventarier i rörelse- och hyresfastigheter har vidare ansetts böra prövas.

De förslag, som utredningen framlagt med föranledande av vad ovan redovisats och av vad eljest under dess arbete framkommit, kan förbundet ansluta sig till. Lika med utredningen finner förbundet det lämpligt, att det skatterättsliga fastighetsbegreppet anpassas till gränsdragningen mellan å ena sidan mark, markanläggning och byggnad och å andra sidan det i avskrivningshänseende utvidgade inventariebegreppet. Sedan jordbruksbeskattningskommittén nu slutfört sitt uppdrag, torde anledning finnas att denna anpassning vidgas till att avse även jordbruksfastighet.

Den av utredningen föreslagna gränsdragningen mellan fastighet samt maskiner och inventarier betyder, att begreppet särskilt maskinvärde utgår ur lagtexten. Avgränsningen av de "fasta maskiner", vilka som i huvudsak direkt tjänande industriellt ändamål ingår i det särskilda maskinvärdet, har som utredningen också framhåller visat sig i praktiken vara svårhanterlig och otidsenlig. Utmönstrandet av det angivna begreppet ter sig därför ur taxeringsteknisk synpunkt befogat.

Förbundet finner tillfredsställande, att utredningen har för avsikt att i en senare promemoria redovisa sina överväganden i fråga om den skatterättsliga behandlingen av gemensamhetsanläggningar, eftersom sådana anläggningar blir alltmer förekommande.

[1] Jfr SN 1972 s 172.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:14:54